

Man gik da til:

Første behandling af forslag til lov om forlængelse af lov om priser m. v.

(Lovforslaget findes i tillæg C. sp. 23).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ministeren for handel, industri og søfart (Rytter): Jeg har herved den ære for det høje landsting at forelægge forslag til lov om forlængelse af lov om priser m. v.

Loven foreslås forlænget uændret, da det er nødvendigt fortsat at have mulighed for at træffe prisregulerende foranstaltninger i samme omfang som efter den gældende prislov. I det af regeringen opfindelig fremsatte lovforslag var der foreslået forlængelse for et år, idet det både for rigsdagsarbejdet og for erhvervslivet er mindre heldigt at have love med for kort varighed. Imidlertid blev der i det andet høje ting af hr. Lars P. Jensen m. fl. fremsat forslag til en ny prislov, og de to lovforslag er blevet behandlet i et af folketinget nedsat udvalg. I en af dette udvalg den 12. d. m. afgiven betænkning oplyser udvalget, at der ikke har kunnet opnås enighed om forlængelse af prisloven for et år, og indstiller, at lov om priser m. v. forlænges uændret indtil den 30. april 1952. Dette er vedtaget af det høje folketing, og idet jeg iøvrigt henviser til den nævnte udvalgsbetænkning, tillader jeg mig at anbefale det foreliggende lovforslag til det høje landstings hurtige og velvillige behandling.

Marinus Larsen: Jeg kan på mit partis vegne anbefale det foreliggende lovforslag om forlængelse af lov om priser m. v. indtil den 30. april 1952.

Som det sikkert vil være også dette høje tings medlemmer bekendt, har repræsentanter for mit parti i folketinget fremsat forslag om en skærpelse af den nugældende prislov. Det har ikke været muligt at bringe forhandlingerne til afslutning indenfor udvalget, og man er derfor enedes om at foreslå loven forlænget indtil den 30. april 1952. Mit parti anser det for nødvendigt, at prislovens bestemmelser skærpes og tydeliggøres, så at det vil være muligt for priskontrolrådet at træffe de bestemmelser, man må anse for påkrævede under den prisudvikling, der har fundet sted i den senere tid. Det fremgår da også af bilagene til betænkningen, at et mindretal indenfor priskontrolrådet udtaler,

„at den gældende prislov ikke under de rådende forhold kan antages at yde forbrugerne tilstrækkelig beskyttelse“. Men som det også fremgår af betænkningen, arbejder det udvalg, der er nedsat af folketinget, videre med spørgsmålet, og forhåbentlig lykkes det dette udvalg at finde en form, som kan samle et flertal på rigsdagen. Jeg synes derfor ikke, der er nogen grund for landstinget til i dag at komme ind på en nærmere drøftelse af det foreliggende lovforslag.

Jeg kan på mit partis vegne anbefale at stemme for lovforslaget, som det her foreligger.

Villemoes: Det er altså således, at der er delte meninger om denne lovgivning; det kan man forstå af de udtalelser, som den ærede ordfører for det socialdemokratiske parti lige har fremsat. Mit og mit partis syn på denne lovgivning er ikke det høje ting ubekendt. Vi har det ønske, at samfundsforholdene ordnes således, at en lovgivning som denne kunne blive overflødig eller unødvendig. Dette ville stort set efter min formening være tilfældet, hvis der var varer nok, så efterspørgslen blev tilfredsstillet, og der ikke var den vareknaphed, som naturligvis forårsager et stort kapløb om at komme til at købe af de for små varebeholdninger. Tilbud og efterspørgsel skulle under det, vi kalder normale forhold, kunne regulere prisdannelsen, og konkurrencen, kappestriden, er nu en god regulator til beskyttelse af forbrugerne, ja, af os alle, for hele befolkningen er jo forbrugere.

Men hvornår har vi sidst haft normale forhold? Det er i hvert fald en ikke helt kort årrække siden. Vi er derfor fra vores side tilhængere af, at der fortsat lovgives på dette område netop som følge af de ekstraordinære forhold, som vi jo desværre længe har levet under.

Den højtærede handelsminister nævnte, at han i folketinget havde fremsat sit forslag om en uændret forlængelse af prisloven for et år. Den nugældende lov udløber kl. 24 i aften, og netop i dag for et år siden havde vi også en forlængelse af loven til behandling. Det er jo vor skæbne i det høje landsting at få lovforslagene oversendt fra folketinget på et meget sent tidspunkt. Man siger fra forskellig side, at landstingets levetid ikke er så forfærdelig lang; det er måske derfor, vi får sagerne i aller sidste minut eller nogle få timer, før lovene udløber, men det må vi tage med godt humør.